

saadan anset for at være nødvendig. Ganste vist vil det ogsaa med en Bestemmelse som den foreslaaede i enkelte Undtagelsestilfælde kunne optaa Konflikter, som vel næppe ved nogensomhelst Bestemmelse ganste undgaas; men ligesom den vil give den Rejsende en med Lovgivningens Aand i Almindelighed stemmende Frihed, saaledes vil den berettigede og forpligtede Toldvæsenet til at vise den Liberalitet, som Forholdet kræver, uden at det derved kommer i Strid med Lovens Ord. Følger derimod den Rejsende ikke selv med Godset, men dette indkommer som enhver anden Vareforsending, er den hidtidige Regel bibeholdt, at det kun indgaar frit, naar det af Toldvæsenet skjønnes at være brugt, og naar der afgives Forsikkring paa Tro og Love om, at Gjenstandene ere brugte og bestemt til den Vedkommendes eget fremtidige Brug. De Hensyn, som have bevirket den ovenfor omtalte Bestemmelse, ere nemlig ikke tilstede i samme Udstrækning i de her omhandlede Tilfælde, og en Udvidelse af hin Bestemmelse til disse turde muligst altfor let give Anledning til Misbrug og Uovligheder.

I Forflaget er i Forbindelse hermed optaget en hidtil savnet Bestemmelse om, at brugte Klædningsstykker o. dsl., som have tilhørt her i Landet Hjemmehørende, der ere døde udenfor Landet, indgaa toldfrit. Denne Bestemmelse vil bl. A. navnlig finde Anvendelse med Hensyn til i Udlandet døde Søfolks Efterladenskaber, der sendes tilbage til deres herværende Familie, og som efter den bestaaende Lovgivning kun kunne indføres uden Toldafgift, naar der foreligger Dplysning om eller Forsikkring for, at vedkommende Gjenstande i sin Tid ere udførte herfra.

Punkt d svarer til det øvrige, ikke under b optagne Indhold af § 17 a i Loven af 1863, og Punkt e svarer ganste til Bestemmelsen i § 17, b, i nysnævnte Lov, ligesom under l og m er optaget Indholdet af Lovens § 16.

I nysnævnte Lovs § 18 er Toldbestyrelsen bemyndiget til at indrømme toldfri Indførsel bl. A. for „Jernskytts og Projektiler, der af Militæretaterne indføres til sammes Brug“, samt af „Kunstværker, hørende til Billed-

hugger- eller til Billed- og Stempelskærer-kunsten, naar deres Egenkab som Kunstværker behørig oplyses“, og af „Udsager, ethnographiske Gjenstande og deilige til offentlige eller til private videnskabelige Samlinger.“ Der er forment i Almindelighed at burde fastsættes Toldfrihed for de paagjældende Gjenstande til Militæretaterne og de øvrige ovennævnte Sager, naar de indkomme til offentlige Samlinger. Hertil sigtende Bestemmelser ere derfor optagne under Litra k og i.

Til § 3.

Denne Paragraph ere ligelydende med § 13 i Loven af 4de Juli 1863, kun at den der indeholdte Bestemmelse om, at der for Salt, som indføres i svenske Skibe af 5 danske Kommercelæsters Dregtighed eller derover, er lægges en Tillægstold af 50 pCt., er udeladt i Henhold til Lov af 23de December 1864 og Deklaration af 19de Januar 1865.

Til §§ 4 og 5.

Disses Indhold er overensstemmende med de tilsvarende §§ 2 og 3 i Loven af 1863.

Til § 6.

I denne Paragraph er samlet de i §§ 4, 8, 9, 10 og 11 i Loven af 1863 givne Bestemmelser med Hensyn til Fortoldningen af Varer efter Værdien og særlig med Hensyn til Fortoldningen af Skibe og af strandede Varer, dog at det i Almindelighed er gjort Indføreren til Pligt at opgive og om muligt dokumentere de paagjældende Varers Værdi, og at som Folge heraf den i Loven særlig for Skibes Vedkommende trufne Bestemmelse for, hvorledes der vil være at forholde, naar Toldvæsenet finder, at den i de fremlagte Dokumenter angivne Pris ikke stemmer med Varens virkelige Værdi, er gjort gjældende med Hensyn til alle Varer, der fortoldes efter Værdien.

Der er derhos givet Lovens Bestemmelser i § 11 og i Slutningen af § 4 saadanne Tilføjninger, at det tydeligen fremgaar, at der af strandede Skibe, Skibsredffaber, Skibstilbehørs-gjenstande og andre strandede Varer kun er at erlægge Told, forsaavidt som de hjerres iland, om de end forinden ere kjøbt ved Auktion eller paa anden Maade.